

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11138

гр. София, 13.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА

като разгледа докладваното от ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА Гражданско дело №
20221110161589 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на В. Л. П., ЕГН *****, чрез адв. И. Ю., срещу ПРБ
адрес: гр. *****.

Ищецът твърди, че с първоначално одобрено от съда и влязло в законна сила на
21.03.2012г., по споразумение между него и майката на детето А.В.П. - Л.М.С., с която
ищецът живеел на семейни начала от 1999 до 2010г., упражняването на родителските права
върху детето било предоставено на майката, като бил одобрен режим на лични отношения с
ищеца. До м.юли 2013г., постигнатото споразумение било спазвано, като считано от м.юли
2013г., майката на детето Л.С., започнала системно да не изпълнява постигнатото
споразумение, като ищецът бил лишен от възможността си да осъществява лични контакти
със своята дъщеря.

Ищецът, завел производство по реда на чл.59. ал.9 СК, като бил определен нов режим на
осъществяване на лични отношения между него и детето, който Л.С. продължавала да не
спазва. Паралелно с това, ищецът завел отделно производство, което приключило с влязъл в
сила на 10.06.2019г., съдебен акт, по силата на който упражняването на родителските права
върху детето А.В.П., било възложено на него, като бил определен режим на лични
отношения с майката - Л.С.. Последната не изпълнявала и това съдебно решение, като
отказвала да предаде детето на ищеца и сторила това едва през м.ноември 2019г.

Във връзка с твърдяното поведение от страна на Л.С., ищецът многократно се обръщал за
съдействие към Софийската районна прокуратура, за извършени спрямо него от страна на
същата, деяния по чл.182, ал.2 НК, като сочи две конкретно образувани такива, а именно
пр.пр. №26526/2017г. и пр.пр. №39168/2017г., като ищецът твърди, че до влизане в сила на
измененията в чл.193а НК, - 26.02.2019г., до която дата счита, че същите се преследвали по
общия процесуален ред, от образуване на посочените по-горе прокурорски преписки -
01.01.2018г. до 26.02.2019г., датата на влизане в сила на измененията на чл.193а НК на

26.02.2019г., е било налице бездействие от страна на прокуратурата, която не е изпълнила задълженията си по чл.46, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2 НПК, като с това е нарушила правото му на личен и семеен живот, защитено от чл.8 ЕКПЧОС, в резултат на което ищецът претърпял неимуществени вреди - притеснения, негативни емоции, огорчение, чувство за непълноценност като родител и като човек, поради наличието на внушено родителско отчуждение и от невъзможността му пълноценно да осъществява лични контакти със своето дете, за периода 01.01.2018г. до 26.02.2019г., в размер на 20 000 лв., ведно със законната лихва, считано от 27.02.2019г., до окончателното изплащане на вземането, както и разносните по делото.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът оспорва предявените иски, като недопустими, а при условията на евентуалност и като неоснователни. Поддържа се, че твърдяното като осъществено противоправно бездействие, не е нито виновно извършено, нито само по себе си противоправно, тъй като представлява взето на основание конкретните данни по преписката/те и вътрешното убеждение на конкретния прокурор, постановление, още повече, че същото е стабилизирало своето правно действие след проведен инстанционен контрол за законосъобразност. Ответникът поддържа още, че предявения иск е недоказан, както по основание, така и по размер, и следва да бъде отхвърлен изцяло.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 2 вр. чл.2, ал.1 ЗОДОВ.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на следните правопораждащи факти: 1/ че е било налице твърдяното нарушение на чл. 8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи; 2/ че е претърпял неимуществени вреди, както и какъв е размера на тези вреди и 3/ между незаконното действие на правозащитните органи и неблагоприятните последици /вредите/ да е налице пряка причинно-следствена връзка.

Отговорността по ЗОДОВ е обективна и не е необходимо вредите да са причинени виновно от длъжностните лица – чл.4 от ЗОДОВ.

Ответникът следва да установи положителните факти, на които основава своите възражения.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и допустими, поради което съдът счита, че са налице процесуалните предпоставки за приемането им.

Искането на ищеца за допускане до разпит на един свидетел при режим на довеждане, за установяване на претърпените неимуществени вреди, е основателно и следва да бъде уважено.

Следва да бъдат служебно изискани пр.пр. №26526/2017г. и пр.пр. №39168/2017г. /последващо присъединена към първата/ по описа на СРП, както и пр.пр.№13567/2018г., по описа на СГП.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призват страните.

По изложените мотиви и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 08.05.2024г. от 12.20 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото документите, приложени под опис към исковата молба.

ДА СЕ ИЗИСКА пр.пр. №26526/2017г. и пр.пр. №39168/2017г. /последващо присъединена към първата/ по описа на СРП, както и пр.пр.№13567/2018г., по описа на СГП.

ДОПУСКА до разпит на един свидетел на ищеца при режим на довеждане, за установяване на претърпените неимуществени вреди.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение, а на ищеца да се връчи и препис от писмения отговор.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____